

ПЪРВЫЙ ЧЕЛОВѢКЪ

Искамъ да си отидешь, Рустигелло.

ВТОРЫЙ ЧЕЛОВѢКЪ

За кого си дошълъ тукъ?

ПЪРВЫЙ ЧЕЛОВѢКЪ

За человѣкъ-тъ, който влезе въ тъзи клещи. А мы за кого си дошълъ?

ВТОРЫЙ ЧЕЛОВѢКЪ

И азъ за него.

ПЪРВЫЙ ЧЕЛОВѢКЪ

И то добро!

ВТОРЫЙ ЧЕЛОВѢКЪ

Какво искашь отъ него?

ПЪРВЫЙ ЧЕЛОВѢКЪ

Щѫ го водѣх при Княгиня-та Люкреция. — А ты?

ВТОРЫЙ ЧЕЛОВѢКЪ

А пакъ азъ щѫ го водѣх при мажъ-тъ й.

ПЪРВЫЙ ЧЕЛОВѢКЪ

И то добро!

ВТОРЫЙ ЧЕЛОВѢКЪ

Кой го чака при Херцогиня-та?

ПЪРВЫЙ ЧЕЛОВѢКЪ

Любовь-та безъ съмненіе. — А у Херцогъ-тъ?

ВТОРЫЙ ЧЕЛОВѢКЪ

Бѣсило-то на вѣрно.

ПЪРВЫЙ ЧЕЛОВѢКЪ

Какъ да направимъ? Той нещо може да бѫде въ сѫщо-то време у Херцогъ-тъ и у Княгиня-та, и любовникъ честитъ и обѣсенъ.